

1. Lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb.
2. Lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer §§ 1-3 samt bestemmelsen i Danske Lov 5-14-4.
3. Lov nr. 242 af 8. maj 1917 om aftaler og andre retshandler på formuerettens område.
4. Lov nr. 243 af 8. maj 1917 om kommission, handelsagentur og handelsrejsende, som ændret ved § 15 i lov nr. 168 af 13. april 1938.
5. Lov nr. 29 af 16. februar 1932 om skyldneres ret til at frigøre sig ved deponering.
6. Veksellov nr. 68 af 23. marts 1932.
7. Checklov nr. 69 af 23. marts 1932.
8. Lov nr. 145 af 13. april 1938 om mortifikation af værdipapirer.
9. Lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve, som ændret ved lov nr. 114 af 31. marts 1960.

§ 2. Fordringer stiftet før 1. juli 1965 forældes tidligst den 1. juli 1967.

§ 3. I lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område gælder § 36, stk. 2, og § 38, stk. 1, sidste punktum, ikke for Grønland.

§ 4. Hvor der i lov om mortifikation af værdipapirer henvises til lov om rettens pleje, gælder i Grønland lov om rettens pleje i Grønland.

Skal sag om mortifikation anlægges i Grønland, er Grønlands landsret første instans.

§ 5. Justitsministeren kan bestemme, at kundgørelser, der efter gældende bestemmelser skal optages i Statstidende, tillige skal offentliggøres i Atuagagdliutit/Grønlandsposten og eventuelt andre grønlandske blade.

Om baggrunden for lovforslaget var i bemærkningerne til dette anført følgende:

„I medfør af § 40 i lov nr. 134 af 18. april 1925 om Grønlands styrelse gælder de af lovforslaget omfattede 9 love i forvejen for den gruppe af personer i Grønland, der står umiddelbart under dansk ret. For den øvrige del af den grønlandske befolkning gælder på disse områder grønlandsk sædvaneret. Da en del af de almindelige retsgrundsætninger, som er kodificeret i de af lovforslaget omfattede